સને ૧૯૭૯. આવૃત્તિ ૨ જી. પ્રત ૬૦૦૦.

Reg. No. 98.

સોળ વરસની સતી

Reg. No. 98.

અને

નવ વર્ષનો પતિ

ભાગ ૩—૪ થો.

લેખકની પરવાનગીથી છપાવનાર

બુકસેલર જદુલાલ નારણદાસ

ઠે. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે [દુકાન]

અમદાવાદી બજાર, ગાંધીપોળ (ઘર)

મુ. નડીઆદ.

કીંમત રૂ. ૦-૧-૬.

સંસારીક નૉવેલ

અન્નપૂર્ણા યાને પવિત્ર પ્યાર.

ચાર સુંદર ફોટોગ્રાફીક રંગ-બેરંગી ચીત્રો ઉપરાંત બોર્ડના મજબુત પુઠા ઉપર સુંદર બે ફોટાથી સુશોભીત કરેલી નૈતિક, ધાર્મીક અને સામાજીક વિષયો દર્શાવતી સંપૂર્ણ નવલ કથા જરૂર ખરીદ કરો. સ્રીનું સતિત્વ, પતિનો પ્રેમ, કામાંધના કૃત્યો, જાલીમ સસરાનો જુલ્મ, વિગેરે રસમય વિષયો વાચનારને આનંદમા ગુલતાન બનાવે છે. અસલ કીંમત રૂ. ૧-૮-૦ અસાડ સુદ પુનમ સુધીમા ખરીદ કરનારને ફક્ત રૂ. ૧) લેઇ આપવામા આવશે તે ઉપરાંત (૧) વર્તમાનકાળનો ઈન્સપેક્ટર (૨) ચહાદેવીની ચઢાઇ (૩) જસમા ઓડણ એ ત્રણ પુસ્તકો મફત આપવામા આવશે પોસ્ટેજ જુદુ. તુરત લખો—

બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ.
ઠે. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે,
મુ. નડીઆદ.

શ્રી લક્ષ્મીવિજય પ્રી પ્રેસ (બ્રાન્ચ) રતનપોળ નગરશેઠ મારકાટમાં
દેસાઈ રાયચંદ છગનલાલે છાપી-અમદાવાદ.

શ્રી ગણેશાય નમઃ

સોળ વરસની સતી

અને

નવ વર્ષનો પતિ

ઉર્ફે

બાળલગ્નનાં બળાપો.

ભાગ ૩ જો.

રાગ—બારમાસી.

પિયુ સંગ પ્રેમ ઘણું નવીન વાતો ભાખુ
તોયે તે નવ બોલે હસીને નવ રોલે ૧૨૨

જ્યારે બહુ સતાવું ત્યારે કહે તો આંખુ
હું ના કરીશ વાતો એમ કહીને મારે લાતો ૧૨૩

સાસુજી મારી દેખે ત્યારે વાત એમ પેખે
આવોને વહુજી લાડું પુત્ર વિદેશે મ્હાડું ૧૨૪

સાસુની વાત જાણી અરે ઉભી છાની માની
તે જોઇ મને બળતી નવ દેખે ત્યારે ઠરતી ૧૨૫

કીયા ભવનું વેર વાળી મારો મનખો દે બાળી
ઓ ઇશ આવે વારે મારૂ દુખ સર્વે ટાળે ૧૨૬

મે દહા છે રગરના વળી ભર જુવાની બરના
પિયુ વિદેશ જાશે મારૂં અહીં શું થાશે ૧૨૭

ગોરા ગુલાબી ગાલ કમર કમાન વાળ
તેવું છે મુજ અગ રમું હું કોની સગ ૧૨૮

કારતકે સાહેલી મને કંથ ગયો મેલી
મને કામ બાણુ વાગી ઝબકીને હું તો જાગી ૧૨૯

હવે શું કરૂં હું માડી દુઃખ ભોગવુ છુ દાડી
એ વાત કોને કહેવી મનમા બીચારી લેવી ૧૩૦

સુણ સખી તું છે મારી બળવત બુદ્ધિ તારી
રસ્તો બતાવ્ય બેની ઓલાય ઝાળ વેદ્રી ૧૩૧

પાકયા ખેતર સર્વે ધણી લણે છે ગર્વે
પાકી જુવાની મારી નાથે મુકી વિસારી ૧૩૨

તાડે પાકી છે તાડી_ ફુલ પાક્યાં ફુલવાડી
રામ સીતાને વાલા શોભે ભમર કાલાં ૧૩૩

અરે માગશરે દીવાની હું નથી જીવવાની
વળી વસ્ત્ર છે રંગાળા જરી કોર સેડ વાળા ૧૩૪

પેહેરૂ હુ કોને કાજે દેખીને તન દાઝે
સ્વામી વીના શું કરવું વિજોગ દુઃખ મરવુ ૧૩૫

કરવું તો કોની સાઇ ખાન પાન તો રૂપાણું
ઉઠે છે અંગે દારૂ શી પેર ખાઇ દારૂ ૧૩૬

ઝરે છે નીર નયને ભીજાય શીર નયને
આવો નાથ ઓ મોરારી ખબર લ્યો હમારી ૧૩૭

પોશ માશ આવ્યો તોય કંથ નવ આવ્યો
જોબનીયુ જાય ઝરતું એથી બીજું શું નડતું ૧૩૮

ચાલો સૌ ગામ જઇએ પ્રીતમના ગુણ ગઇએ
સખીઓને ભેગી થઇએ દુઃખોની વાતો કહીએ ૧૩૯

જ્યાંસુધી બનશે આવું મને ગમશે નહી ખાવુ
પીયુડો મારો મળશે ત્યારે તો જીવ ઠરશે ૧૪૦

અરેરે આવો નાથ ઝાલીને સાહો હાથ
મને પ્રેમે નવ બોલાવો સો ક્રીડા લો ખોળાવે ૧૪૧

આમ કરી મુંઝાઉં સખી હુને કહું આવું
ઓ! ઇસ વારે ચઢજે સૌ કાર્યં મારૂં કરજે ૧૪૨

મહા મહીનો બેઠો પીયુ ગામમા ન પેઠો
મન મારૂ ગભરાયે અરેરે કેમ થાયે ૧૪૩

ખબર મારી લીઓને જવાબ કંઇ દીઓને
પીવાડી પ્રેમ પ્યાલી તમે ગયા છો ચાલી ૧૪૪

તહેવાર જ્યારે આવે પિયુ સ્વપ્નમા સતાવે
આંખ ઉઘાડી દેઉ તો કાંઈ નવ જોઉ ૧૪૫

પછીથી બેઠી થાઉંછુ દિલને શિખામણ દઉંછુ
પ્રીતમ પ્યારા તું થાય કેમ ન્યારા ૧૪૬

મુજ સંગ રમનારા કમળના ભમનારા
તને ટાઢ બહુ એ વાય મારૂ તો શું એ થાય ૧૪૭

રૂડો ફાગણ ફુલ્યો છે ખુબ કેસુડો ખીલ્યો છે
તેવું વિરહ કાવે તોય કંથ નવ આવે ૧૪૮

જેમ હોળી તો બળે છે તે દીલડું કળે છે
હુ નોતી તારી નારી તેથી જુવાની બાળી ૧૪૯

ધુળેટી આવી પાસ કેમ રાખુ તારી આશ
પરણેત પિયુ મ્હારા કેમ થાય છે તું ન્યારા ૧૫૦

તને ઘટતું નથી આવુ મુજના વિના તે ખાવું
ચોરીમા હાથ ઝાલ્યો જીવ મુજનો તો બાળ્યો ૧૫૧

આ ચઇતરે બગીચો ભર્યો છે ગીચો ગીચ
ગુલાબ કેરી વાડી ખીલે છે દાડી દાડી ૧૫૨

વળી આંબા જેમ ફુલે જોબનીયું માહ્રૂ ઝુલે
ડમરો જુઓ ગુલાબ ગુલ તોરાનો શું રાગ ૧૫૩

લીલા પીળાં ને રાતા ફુલડા તે હરખાતા
તુ મુકી રહ્યો જાતો મને શોક નથી માતો ૧૫૪

કુમળી આ કરમાય મને વિરહ નવ માય
બળતી નવ બારો માહ્રૂં દીલ આવી ઠારો ૧૫૫

છોગાળા છેલ આવો નવીન વસ્તુ લાવો
પછી પ્યારીને બોલાવો લીયો જોબનનો લ્હાવો ૧૫૬

વેશાક કેરા માસે તમે આવો મારી પાસે
જોઉં તમારી વાટે નદી નાળા કેરા ઘાટે ૧૫

જેમ દીન વહેતા જાય મનખો તે રદ થાય
દિલ મારૂં બળી જાય શરિર તો સુકાય ૧૫

આ જળનાં જીવડાં તો વાદળમા કેમ રહેશે
પયણેત તારી નારી દુ.ખ કેવી રીતે સહેશે ૧૫

વળી બાળ પણુમાંથી મારૂં હીત ન વીચાર્યું
માબાપે મારા કર્મે આ કજોડુ કયા લગાડયું ૧

અરે બહુ થયું છે સ્વામી કહું છું શીષ નામી
તમે ઝટ ઘેર આવો ભોજન રૂડાં ખાવો ૧

વળી જેઠ માસે જાણી શરમ કંઈક આણી
ઉનાળો ઉઠી જાયે પણ તુ તો ન દેખાય ૧

ઘડી ગણુતા માસ થાયે આઠ પ્હોર કેમ જાયે
આવુ દુ ખ મારૂં જાણી પધારો પ્રેમ આણી ૧

સુધીર શરમાળા તમે મુકો સર્વે ચાળા
તમે ઘેર આવી પડજો સૌ દુઃખ મારાં હરજો ૧

પીયુ તમારા કાજે હું જીવ આપુ આજે
તને કાંઈ જરી ન લાગે તુ કેમ દુર ભાગે ૧૬૫

વળી કરશો નહીં આવુ હું કોને દુઃખ કહાવું
તમે આવો ઘર વિષે કાઢીને સરવે રોસ ૧૬૬

અસાડ માસ આવીં વીજળી તે મેઘ લાવી
ચમકારો બહુ ચલાવી મુજને દીધી હલાવી ૧૬૭

સુકાઈ થઈ છુ આવી તે મુને બહુ સતાવી
હવે ચઢજે મારી વારે લાવીને ઝટ પારે ૧૬૮

સુખ સજ્યામાં હુ જાવુ ખાલીજ ડોલા ખાવું
સુતા ને સ્વપનામા તમારૂ નામ ગાવુ ૧૬૯

અવધ થઈ છે વાલા શરમાવો શીદ ઠાલા
હવે તો ઘેર આવો મુજ દીલ તો રીઝાવો ૧૭૦

અરે કહુ છુ કરજોડી દેશો ન તરછોડી
હુ દાસી છુ તમારી વેલી લીઓ સંભાળી ૧૭૧

સુંદર જુઓ શ્રાવણે રૂડા મુક્યા નાવણે
તે જાણી ઘેર આવો મુજ મનને તો ભાવો ૧૭૨

કેમ વાલા દુર જાઓ મને તો શું સતાવો
પ્રભુએ કેર કીધો આપે દગો શું દીધો ૧૬

જુવાની ચાલી જાશે ત્યારે તું પસ્તાશે
તેમા શું તારૂ વળશે નથ દુખ મારૂં ટળશે ૧૭

હું બહુ લખુ છું આવુ શુભ સહેશા જે કહાવું
સોને શ્રીફળ મહાવું તુજને મનાવા આવું ૧૭

ગયા છો તરછોડી મમ પીતને તરછોડી
વીના વાકે સતાવી લખ્યું હશે જે ભાવી ૧૯

નોતી માગતી હુ માફી ચરણુમાં શીશ નાંખી
હવે ગઇ છુ હારી આવીને લેજો તારી ૧૯

આ વખતે નથી કોઈ માટે રહી છુ રોઈ
તે અરજ કાન ધરજો મારૂ દુઃખ આવી હરજો ૧૯

ઉઠે છે અ ગે આગે ઘણી મને દો લાગે
હુ કયા જઇને કહું શી રીતે હવે રહુ ૧૯

મગને સર્વે કીધુ પણ અહીંયા મુકી દીધુ
બાકી રહેલુ એનુ ચોથા ભાગમાં લખાણું ૧૦

ભાગ ૪ થો.

સો જશે સારી બાજી તેથી થશો શું રાજી
હવે વીચાર લાવો તમે ઘેર પાછા આવો ૧૮૧

આખરે દગો દીધો વિશ્વાસ ઘાત કીધો
તમે હાલ મારા જુઓ જોબનીયું નવ ખુવો ૧૮૨

મે ખુબ વેઠયાં દુઃખ નીજ સાથમા તો સુખ
હવે લ્યો મને તારી દો મનખો ન બારી ૧૮૩

છઠીના લખ્યા લેખ તેને મારે કોણ મેખ
એ દૈવ મારા કર્મે લખેલો શુ છે મર્મ ૧૮૪

આવા વીચાર લાવુ સખીની પાસ જાઉં
ફરી આડી અવળી થઇને મુજ દીલને રીઝાવું ૧૮૫

મન ગમતા મારા તાજે આવોને ઘેર આજે
હું તલસુ તમ વીના રંગીલા રસ ભીના ૧૮૬

જુઓને ઘરમા પ્યાલા પડી રહ્યા છે ઠાલા
તમારા વીના સ્વામી પીએ તે કોન પાની ૧૮૭

વળી પડયાં છે બાજા ટેબલ ખુરશી આઝાં
હીંડોળા ખાટ ઝુલે પણ કોણ આવી ડુલે ૧૮૮

સારંગી શું આ શોભે પડી રહી છે મોભે
ઉપેવ તેને ખાયે જોબન મારૂં જાયે ૧૮૯

વીલંબ ન કરશો માટે કહું છુ શીર સાટે
સઉ વાત ભુલી જાજો આવીને ઘેર નાજો ૧૯૦

જેમ દીન ઝાઝા થાયે જોબન મારૂ જાયે
તે તો તું નવ જાણે હવે તો દયા આણે ૧૯૧

જેનો પીયુ વીદેશ જાયે તેનુ ખરે શું થાયે
તેનો કરી વિચાર તમે આવો ઝટ વારે ૧૯૨

શું આમ દેર કરો વળી ઝટ પાછા ફરો
સુખી હો સર્વે કાજે તમે આવો ઘેર આજે ૧૯૩

હીંમત ગઇ છુ હારી હવે મરવાની વારી
પડે છે દુ ખ ભારી તેથી હો આવી તારી ૧૯૪

ગુનો નથી મે કરીયો પણ બાપ મારો મરીયો
પાટા બાંધીને નાખી તેથી રહી છું સાખી ૧૯૫

સઉ નથી સમજાતું જોબન રહે છે જાતું
સ્વામી તું નવ જાણે વિદેશ મોજ માણે ૧૯૬

વખત વીત્યો ભારી હું થઈ છુ નીરાળી
ફગી મને નોધારી જીવ દીધો મારો બારી ૧૯૭

હવે નથી રહેવાતુ સહન નથી થાતુ
રાત ને દીન મારૂ રે દીલડુ દુભાતુ ૧૯૮

તમે આવો પ્રાણ મારા શીદ થાવ છો નીરાળા
વળી આવી બેસો પાસે તે દેખી દુઃખ નાસે ૧૯૯

દયા ધરીને વ્હાલા માથે દુ.ખ કેરા ભાલા
કેઈ રીતે નથી સુખી· દીન રાત રહું છું દુખી ૨૦૦

હવે થયા છો મોટા શીદ થાવ છો તો ખોટા
કયા જઈને કર્મ ફોડુ નવ મળશો આવું જોડું ૨૦૧

આશામા દીન ગાળુ હું આડી અવળી ભાળું
આવીને ક્યારે મળશો જીવન સફળ કરશો ૨૦૨

દાસીની અરજ ધારી દયા કરો ને ભારી
હું અબળા છુ નારી કથની કહુ છુ મારી ૨૦૩

રહી છુ અહીંયાં ભટકી વળી શીર મારૂં પટકી
નથી પામી કઇ હું સુખ પડે છે બહુ આ દુ ખ ૨૦૪

જુઓ સર્વે મોજ માને તે તો છે ઈશ જાને
તમારી સંગ મારૂ અપાવ્યું કોને પાન ૨૦૫

તે નથી સમજાતુ જોબન રહ્યું જાતું
તે તો તુ નવ જાણે વીદેશે મોજો માને ૨૦૬

આખરે આશો આવ્યો પીયું એ સદેશો કહાવ્યો
હું જઉં છુ ચીન દેશે તું રેજે આવે વેશે ૨૦૭

ત્યાં જઇને સર્વે જોઈસ હુન્નર શીખી લેઈશ
જ્યારે આપાને કે જઈશ ત્યારે તાર મુકી દેઇશ ૨૦૮

આ સર્વ જાણ્યું જ્યારે ખાધીથી મુછ ત્યારે
ઓ ઈશ હે તુ તાણી મુજ પર દયા આણી ૨૦૯

દુ:ખથી નથી રહેવાતુ કઇએ નથી જવાતું
મારી નણદી મેણા મારે દીયેરીઓ બાર કાઢે ૨૧૦

દુખે નથી ખમાતુ સૌ પાપ રહ્યું જાણું
ઓ ઇશ વારે હવે લાની ઝટ પારે ૨૧૧

અરે ઓ શેઠ નાણે તું કેમ દુર જાશે
મને આવી ડંખ માર મારો પ્રાણ બહાર કાઢ ૨૧૨

તારા ગુરૂની છે આણ તે નહી તું તો જાણ
સખત ડંખ મારી લે દુઃખમાથી તારી ૨૧૩

મને દુખ બહુ છે પડીયુ ઠીક જોડુ તેં ના ઘડીયુ
નાદાન આવું જાણે મારે કર્મ તેં ક્યા જડીયું ૨૧૪

ઓ પ્રભુ લે બચાવી મુજ પાસમા તો આવી
શ્યેષ કાળા કરીયા તેં પેટ તારા ભરીયા ૨૧૫

સ્વામી કંઈ શખો આથે હવે આવે મારી પાસે
તમે બાળ હઠ લીધી મને છેક તાવી દીધી ૨૧૬

મને પાસે નવ રાખી વીના મોતે મારી નાંખી
જુદાઇ દોને છોડી તમે આવો ઝટ દોડી ૨૧૭

આવી ને પ્યારી કોને પછીથી લાવો ત્યોને
વીચાર સર્વે છોડો મુજ સંગ પ્રેમ જોડો ૨૧૮

વિપત્તથી ત્યોને ટાળી મુખ આપનું દેખાડી
દુઃખ સર્વે મારૂં જાયે દર્શન તમારા થાયે ૨૧૯

ચીન નાંખો ઝુલામાં આવી ઝુલો ઝુલામાં
તેબલ ખુરશી ઝાઝાં બેસીને થઇએ તાજાં ૨૨

જાપાન નવ જાશો હવે ના ભટકાશો
ઉમર તમારી થઈ છે જુવાની ખીલી રહી છે ૨૨

અરેરે પ્રાણુ નાથ જાસ્યો તો કેમ હાથ
શું વાક મારા પડીયા તેથી તમે તો નહીયા ૨૨

હવે વીચાર વાલા શરમાય શીદ કાલા
તારાથી પેરૂ ચીર મુજ નણુદી કેરા વીર ૨૨

સમજુ થયા છો સ્વામી કહું છું શીર નામી
વીચાર સર્વે છોડો ઝટ ઘર ભણી દોડો ૨૨

ગયા છો તરછોડી મુજ કર્મને તો ફોડી
તે દી ની બેસી રહી છું હું હાથ પગ જોડી ૨૨

અરેરે અહીંયાં આવો લીધોને કછક લાવો
તમારા વીના બીજા કોઇનો નથી હાવો ૨૨

જુઓને નથી ખામી જુવાની રહી છે જામી
ભરેલી આ છે પેટી આવીને લ્યોને ભેટી ૨૨

રાખી પુરો ભરૂસો આવીને ઝટ બેશો
હાથે ચડશો હીરો તમે શુભાણી દેશો ૨૨૮

જીવતરમા ધીક એના સ્વામી નાહાન જેના
મળે કદી દુઘાલા મણિ મુક્તા તણી માળા ૨૨૯

કોઈની જો મળે માન પાછળથી પડે છાન
તેનું જો નહી ભાન આ વાત આવી જાન ૨૩૦

મનોહર મુખડું તારૂ શીદને થયું છે ન્યારૂં
મને ગમતું નથી ઘડીએ સંગાત કોની હશે ૨૩૧

નારંગી જેવી નારી ભમકો છે મારો ભારી
જે જુવે એક વારી તેને થાય છે ખબારી ૨૩૨

નાનકડા મારા કંથ શીદને સીધાવો પંથ
વીજયનો દીન જાણી તમે આવો પ્રેમ આણી ૨૩૩

દીને તને ન દેખું ત્યારે રાતે એમ પેખું
મારૂં જોડું જ્યારે મળશે ત્યારે દુઃખ મારૂં ટળશે ૨૨૪

શેજે બીછાવું પુષ્પો તેની આવે ઘણી ખુસ્બો
પોઢન કાજે આવો જરૂર લ્યોને લ્હાવો. ૨૩૫

જેને જોબને કંથ સૈને સીધો છે પંથ
મેં બહુ કર્યાતાં પાપે તેથી પીડાઉ હું આપે ૨૩૧

મને મન એમ થાયે ખાવા દે મને ફાંસી
દુનીઆમાં લોક બહુએ કરે છે મારી હાંસી ૨૩૭

તેવામાં સ્વામી આવ્યા સખીએ તે બતલાવ્યા
નીજ સાથમા વળી તેં નવીનં વસ્તુ લાવ્યા ૨૩૮

વળી પાસ તેના જઈને ચરણમા પડીતી
હૈયું ભરાઇ જવાથી હું બહુએ રડીતી ૨૩૯

નવીન વસ્તુ શું છે તે જાણવા જરૂર છે
આવેના ભાગે તેની ખરી ખબર લહીશું ૨૪૦

આ વાત પડતી કીધી તે પાંચમીમા લીધી
મગને જે જે બની તે સાક્ષાત કીધી ૨૪૧

શ્રી લક્ષ્મીવિજય પ્રીં પ્રેસ (બ્રાન્ચ) રતનપોળ નગરશેઠની
આરકોટમાં દેસાઈ ગગલદ ભગનલાલે છાપી–અમદાવાદ